

Ez a kötet egy olyan, Magyarországon egyedülálló tanintézetnek állít emléket, amelyről az utóbbi évtizedekben nagyobb léptékű tudományos összefoglaló munka nem jelent meg. A leánynevelő intézet első korszaka az alapítás gondolatának felmerültétől, 1850-től az Osztrák–Magyar Monarchia összeomlásáig tartott. Ebben az időszakban az intézmény betagozódott a közös hadsereg nevelési rendszerébe. Az első világháború vége után jelentősen megváltozott az iskola helyzete és célkitűzése is. A növendékek kifogástalan modorra és praktikus életpályára nevelése mellett kiemelt szerepet kapott a nemzeti érzület fejlesztése is. Az intézetben 1944 októberéig folyt a munka, amikor is a növendékeket tartós szabadságolásra küldték – és többé már nem térhettek vissza a soproni iskola falai közé. A második világháború bombázásaiban nemcsak az épület rongálódott meg nagy mértékben, hanem az irattár is elpusztult. A leánynevelő intézet történetének kutatása így hosszú évek aprólékos munkáját követelte meg: dokumentumok, egykori szemtanúk felkutatását. A volt növendékek elbeszélései, illetve a náluk fennmaradt iratok, fényképek, csekély mennyiségű tárgyi emlékek alapján nagyrészt rekonstruálható az intézetben folyó mindennapi élet. Képet kaphatunk például az órák lefolyásáról, a szabadidő eltöltéséről, vagy épp a kötelező viseletről, egyenruhákról is.

Németh Ildikó – Závodi Szilvia • A SOPRONI TISZTI LEÁNYNEVELŐ INTÉZET TÖRTÉNETE 1850–1945

Németh Ildikó – Závodi Szilvia

A SOPRONI TISZTI LEÁNYNEVELŐ INTÉZET TÖRTÉNETE 1850–1945

